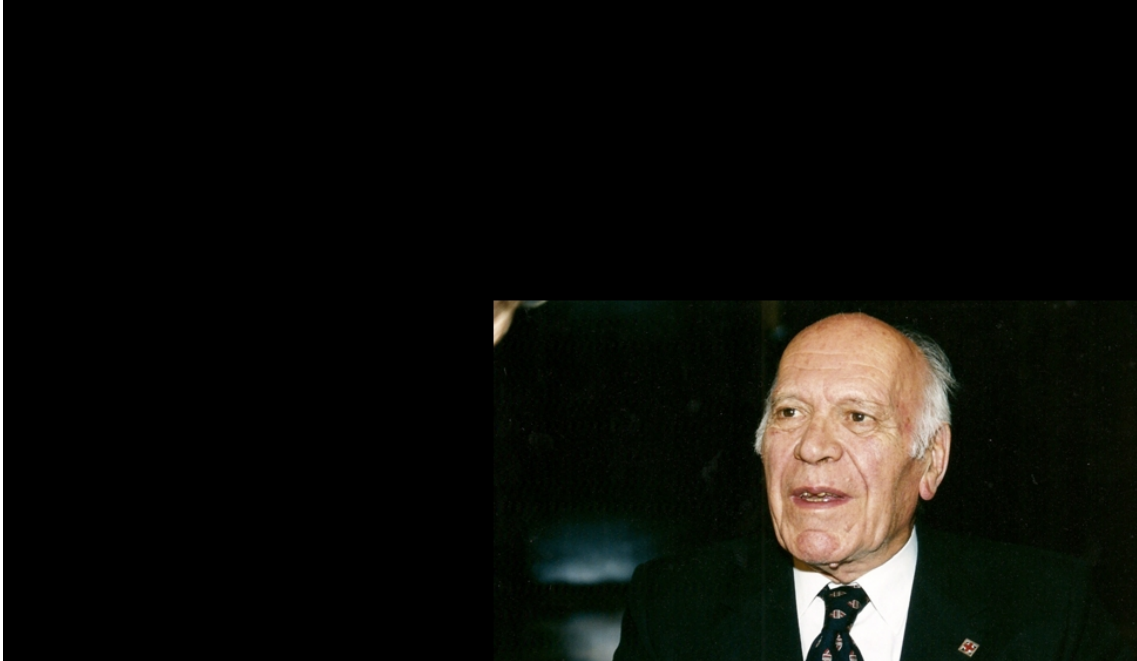

Mor Sugranyes de Franch, un català de l'Església universal

Dll, 28/02/2011 per Catalunya Religió

(Manuel Manonelles - CR) Aquest cap de setmana ha mort a Barcelona als 99 anys, un català universal, el professor Ramon Sugranyes de Franch, acadèmic de reconeguda trajectòria. Però sobretot va ser el dirigent històric de Pax Romana, el Moviment Internacional d'Intel·lectuals Catòlics, i un dels pocs catalans i del reduït grup de laics que va assistir com a auditor a les sessions del Concili Vaticà II.

Pau VI, Maritain, Vidal i Barraquer, o Cardó són alguns dels personatges amb qui va fer amistat Sugranyes de Franch. El funeral es farà [aquest dimarts](#) a dos quart de quatre de la tarda a Capellades, presidit pel vicari general del bisbat de Sant Feliu de Llobregat, [en delegació del bisbe Cortés](#) que es troba en la plenària de la Conferència Episcopal a Madrid.

Originari de Capellades, va estudiar a la Universitat de Barcelona i va treballar amb Pompeu Fabra al patronat de la Universitat Autònoma republicana. Vicepresident de la Federació Catalana d'Estudiants Catòlics, en esclatar la guerra civil va haver de fugir refugiant-se a Suïssa i establint-se finalment a Friburg, on va desenvolupar la seva vida acadèmica i familiar fins fa uns pocs anys quan va retornar a Catalunya per raons de salut.

En Sugranyes va formar part del que en Paul Preston va anomenar la tercera Espanya, és a dir, aquelles persones que varen ser perseguides per les dues bandes, a una per catòlics i a l'altra per estar compromesos amb la causa republicana.

Des de Friburg, va desenvolupar una important tasca acadèmica com a catedràtic de Llengües i Literatures Ibèriques; però sobretot una ingent tasca en front dels moviments intel·lectuals catòlics. Va ser el primer secretari general de [Pax](#)

[Romana](#) i president per dos mandants. També va ser president de la Conferència de les Organitzacions Internacionals Catòliques, i com a tal va ser nomenat auditor laic del Concili Vaticà II, en el que va ser especialment actiu i una de les veus catalanes més destacades en el Vaticà de Pau VI. Més endavant va ser Consultor del Consell Pontifici pels Laics i el president fundador de l'Institut Internacional Jacques Maritain.

Durant la guerra civil va treballar en el Comitè Civil per la Pau a Espanya, i durant la postguerra i la dictadura va portar a terme tasques de promoció internacional de la cultura catalana.

En la seva prolífica vida va conèixer i va ser amic de personatges de primera fila, com els cardenals Montini -el futur Pau VI- o Journet, el filòsof Jacques Maritain, Vittorino Veronese o en Joaquín Ruiz-Gimenez; així com amb catalans de la talla del cardenal Vidal i Barraquer, Carles Cardó, Ventura Gassol, Carles Riba o Rafel Patxot.

Tot això es pot conèixer en detall a les seves memòries dialogades amb Hilari Raguer titulades [Militant per la justícia](#).

Va rebre diversos premis i reconeixements, entre ells la Creu de Sant Jordi o el Premi Jaume I. L'any 2003 un conjunt d'entitats li organitzà un Homenatge Cívic i Institucional que es va celebrar al Paraninfo de la Universitat de Barcelona [en la foto]. En el [llibret de l'acte](#) s'hi pot trobar una completa biografia i les nombroses adhesions a l'acte.

Durant tota la seva vida va ser un exponent d'intel·lectual cristià obert i profundament compromès amb el seu temps, un "home del Concili". Com va comentar en una conferència, l'any 2002 a Sabadell i en motiu del 40è aniversari de l'obertura del Concili Vaticà II: "El Concili Vaticà II oferí una visió nova, sense anatemes, de l'Església. Representà un gest d'alliberament i obertura que, sens dubte, marcà un punt d'inflexió en la història eclesiàstica. Era, de fet, la primera vegada que un concili no s'ocupava ni d'heretgies ni de disciplina, sinó de l'Església mateixa. Cal, doncs, viure i mantenir l'esperit del Concili".

Seguint el seu mestratge, continuarem treballant per que així sigui.

Manel Manonelles i Tarragó.

Membre de Pax Romana.